

متن پرسش

سلام علیکم: عرض ادب و احترام خدمت استاد: می بخشید استاد سوالم خیلی پیش پا افتاده هست و از ساحت شما به دور شرمنده کس دیگری نیست به سوالات من پاسخ دهد. استاد من اصلا خودم رو باور ندارم و قبول ندارم اگه کسی تاییدم کرد منم به خود باوری می رسم و گرنه نه. کتاب «آشتی با خدا» و ده نکته از معرفتم خوندم ولی نشد که نشد چیکار کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خیلی خوب است که انسان متوجه باشد کسی نیست. زیرا به ما گفته اند: «هر عنایت که داری ای درویش / هدیه‌ی حق بدان نه کرده‌ی خویش». پیشنهاد بنده آن است که با نامه‌ی ۳۱ نهج‌البلاغه که توصیه‌های حضرت است به فرزندشان مأنوس باشید تحت عنوان «فرزندم؛ این‌چنین باید بود» در دو جلد شرح داده شده است و بر روی سایت هست. موفق باشید